

РЕШЕНИЕ

№ 864

гр. София, 19.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Административно наказателно дело № 20231110208595 по описа за 2023 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по повод на жалба, подадена от "П. МЕНИДЖМЪНТ" ООД, ЕИК ***, представлявано от А.Т.П., с посочен адрес: ****, срещу Наказателно постановление (НП) № 695938-F692611 от 17.03.2023 г., издадено от началника на Отдел "Оперативни дейности" София в ЦУ на НАП, с което за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, на дружеството жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 4 000 (четири хиляди) лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се иска процесното НП да бъде отменено изцяло като неправилно и незаконосъобразно. Изтъква се, че не е посочено конкретното плащане, за което дружеството е санкционирано, с което е нарушено правото му на защита. Искане НП да се отмени изцяло, като алтернативно се иска да се приложи чл. 28 от ЗАНН, като се твърди, че нарушението представлява маловажен случай.

В съдебно заседание жалбоподателя редовно призован не изпраща представител. Представена е писмена защита, с която жалбоподателят поддържа жалбата. Навежда, че не е посочена датата, на която е извършено нарушението, както и че не е посочено и не става ясно кои продажби не са отчетени в конкретната данъчна група. Изтъква, че в АУАН и НП не съдържат изискуемите от закона реквизити. Твърди се, процесното НП е незаконосъобразно, тъй като е издадено в нарушение на императивните разпоредби по чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Алтернативно се иска да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН поради

маловажност на случая. В условията на евентуалност, моли съда да наложи санкция в минимален размер, съгласно чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Въззиваемата страна, не се явява. Представлява се от юрисконсулт Недков, с пълномощно по делото. Същият моли съда да остави жалбата без уважение, като неотнормима и недоказана, и да потвърди процесното НП като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид становището на страните и прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 05.01.2023 г. в 11:31 ч. инспектори на НАП при ЦУ на НАП - св. И. И. и А.Я., извършили проверка на търговски обект по смисъла на - „П.“ фитнес, находящ се на адрес гр. София, ул. "Резбарска" М47, стопанисван от „П. М.“ ЕООД с ЕИК ***, като дружеството било регистрирано по ЗДДС на 02.06.2016 г. При извършената проверка е изведен КЛЕН от наличното и въведено в експлоатация в обекта фискално устройство модел DATECS DP-150 с ИН на ФУ ВТ839351, ИН на ФП 02839351, регистрирано в НАП с потвърждение Ме 4446067/20.10.2020 г. Инспекторите установили, че дружеството отчита продажби в данъчна група „А“, вместо да регистрират всяка продажба на стока и услуга по данъчни групи според вида на продажбите в случая в група "Г" - за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9 % данък върху добавената стойност, съгласно чл. 27, ал. 1 от Наредба МН-18 / 13.12.2006г на МФ. На база горното, инспекторите констатирали, че "П. М.“ ЕООД с ЕИК ***, в качеството си на лице по чл.3 не е спазило задължението си да регистрира всяка продажба на стоки и услуги по данъчна група според вида на продажбите в обекта, което е нарушение на разпоредбите на чл.27, ал.1 от Наредба Н - 18 от 13.12.2006 г. на Министерството на Финансите.

Като доказателство за резултатите от проверката е съставен на основание чл.110, ал.4, във вр.с чл.50, ал.1 от ДОПК протокол за извършена проверка № 0477036/05.01.2023 г., КЛЕН за дата 03.01.2023 г., КЛЕН за дата 20.11.2022 г. и КЛЕН за дата 21.11.2022 г.

С оглед така установената фактическа обстановка, административнонаказващият орган приел от правна страна, че с описаното деяние жалбоподателят "П. М.“ ЕООД с ЕИК ***, е нарушил разпоредбата на чл.27, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, за което св. И. И., в присъствието на В.Н. и Красимира Иванова, съставил на жалбоподателя АУАН № сер. № F692611 / 18.01.2023 г..

Въз основа на така съставения АУАН, началника на Отдел "Оперативни дейности" София в ЦУ на НАП издал Наказателно постановление (НП) № 695938-F692611 от 17.03.2023 г., с което за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ, на дружеството жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 4 000 (четири хиляди) лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съставеният акт за установяване на административно нарушение формално отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето и връчването му. При съставяне на АУАН са спазени преклузивните срокове за съставяне. На следващо място, обжалваното наказателно постановление е издадено в рамките на шестмесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, от компетентен орган, а по съдържанието си то формално отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяващ изискуемите реквизити.

Според съда обаче в АУАН и НП нарушението не е описано точно и ясно с посочването на всички белези от обективна страна на нарушението. Не са посочени всички факти и обстоятелства, при които е извършено нарушението. Тук следва да се посочи, че в обжалвания акт по никакъв начин не е посочено процесните закупени стоки при контролната проверка към какъв вид услуга или доставка на каква стока са, така както е посочено в § 15д., ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗДДС. Именно за тези услуги се прилага ставката на данъка по чл. 66а от ЗДДС, до 31 декември 2022 г. Тоест според съда за да е налице точно, пълно и съставомерно описание на нарушението следва да се посочи каква именно услугата /доставката/ се твърди съобразно описаните в § 15д., ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗДДС. Последното е необходимо за да е ясно кое налага ДДС да е с намален процент от 9%. Тоест защо процесните стоки е следвало да се регистрират в група "Г", съобразно наредбата и ЗДДС. Всичко това на практика е довело и до неточна правна квалификация на нарушението от страна на контролния орган в АУАН и НП с твърдение за нарушение на чл. 27, ал. 1 от Наредба № Н18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Не е ясно, за какъв вид продажби и за какъв вид стоки и услуги, за които е санкционираното дружество се прилага група "Г" и група "А". От текста на чл. 27, ал. 1 от Наредбата това не може да стане ясно, тъй като в този текст са посочени единствено съответните ставки - 0 % и 9 %. Не става ясно по какъв начин актосъставителят и наказващият орган са достигнали до извода, че следва да се прилага ставка по б. "Г", а не така както се посочва, че е прилагана ставка по б. "А". Според чл. 66, ал. 1, т. 1 ЗДДС ставката на данъка е 20 на сто и се определя за облагаемите доставки, освен изрично посочените като облагаеми с нулева ставка. От анализа на тези норми следва, че за пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението е следвало да се опише, като се посочи правната норма на чл. 66, ал. 1 или ал. 2 ЗДДС, която задължава търговеца да приложи чл. 27, ал. 1, т. 4 Наредба № Н - 18. Прецизната квалификация на нарушението, във връзка с което следвало да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е чл. 27, ал. 1, т. 4 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 118, ал. 4, т. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателят е наказан, тъй като предоставени от него продажби са били включени в група "Г" за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 9% ДДС, вместо в група ""- за стоки и услуги, продажбите на които се облагат с 0 % ДДС.

Както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП, не е посочена конкретната нарушена точка от чл. 27, ал. 1 от Наредба №Н18/13.12.2006 г. Описаните те в случая факти, а именно, че става въпрос за услуга, която е следвало да се включи в група "Г" на ФУ, а не в група "А", не са достатъчни, за да може санкционираното дружество да разбере по какъв начин е АНО формира този извод. На следващо място, не е посочено в обжалваните актове, за коя конкретно продажба дружеството жалбоподател не е отчело в съответната група, за която е санкционирано.

Според чл. 12, ал. 1 от ЗДДС "облагаема доставка" е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗДДС стандартната ставка на данъка е 20 на сто за облагаемите доставки с място на изпълнение на територията на страната, освен изрично посочените като облагаеми с намалена или нулева ставка на данъка. В нормата на чл. 66а т. 1 от ЗДДС е предвидено, че ставката на данъка е 9 на сто за доставка на услуга по настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравана., с място на изпълнение на територията на страната.

От анализа на тези норми може да се направи извод, че за спазване на изискването за пълно описание на обстоятелствата при извършване на нарушението е следвало да се посочи за коя услуга от дружеството жалбоподател е наложена санкцията. От правна страна е следвало да се направят и необходимите привръзки, като се посочи изрично дали към процесния случай е била приложима нормата на чл. 66, ал. 1 или на чл. 66а т. 1 от ЗДДС.

Както беше посочено по-горе, нормата на чл. 27, ал. 1 от Наредба №Н18/13.12.2006 г. е бланкетна и визира само конкретните ставки в отделните групи, които следва да се обособят в паметта на ФУ. За пълно описание на нарушението от правна страна е било необходимо да се препрати и към приложимата норма от ЗДДС, която обвързва съответната доставка на стока или услуга с конкретната ставка, приета за приложима от наказващия орган. В случая по никакъв начин не е отразено, както в АУАН, така и в НП, продажбите на какви стоки и услуги се включват в група "Г", вместо в група "А". От текста на чл. 27, ал. 1 от Наредбата това не може да бъде извлечено, тъй като в тази норма са посочени единствено съответните ставки на дължимото ДДС- а именно 0% и 9%. Поради това не става ясно освен за коя конкретно продажба е санкционирано дружеството, то и по какъв начин актосъставителят и наказващият орган са достигнали до извода, че продажбата, е такава, която се облага със ставка от 9% ДДС, а оттам и попада в обхвата на буква "Г" и по точно защо приемат, че конкретната продажба, не попада в нито една от хипотезите, предвидени в ЗДДС за приложение на нулева ставка по група „А“.

Горното е нарушило съществено правото на защита на жалбоподателя, тъй като за него трябва да е напълно ясно какво точно нарушение му се вменява още към момента на съставяне на АУАН, както и впоследствие при издаването на НП. Същият не е длъжен да

извършва тълкуването, направено от съда, за да стигне до действителната воля на наказващия орган. Тази воля следва да може да бъде определена по ясен и категоричен начин от текста на АУАН и НП. След като в тях липсва съществен елемент от соченото нарушение, а именно съотнасяне на конкретно установените факти, касаещи включването на услугата вход/фонд музика в съответната група от фискалната памет на ФУ към относимите правни норми, свързани с определянето на правилната данъчна ставка, то е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

На следващо място не е посочена действително и датата на която е извършено нарушението, доколкото по делото са представени и приети кленове от 05.01.2023г., 03.01.2023г., 20.11.2022г., и от 21.11.2023г., а проверката е извършена на 05.01.2023г. Датата на проверката в принципен план може да съвпада в датата на извършване на нарушението, но в случая от разпита на св. И. се установява, че при извършване на контролната покупка, предлаганата услуга е била изрядно отразена в правилната група, поради и което очевидно се касае за нарушение на някоя от другите дати, което обаче по никакъв начин не е констатирано, отразено и посочено нито в АУН, нито в НП.

Липсата на дата на извършване на нарушението и констатираните по-горе нарушения, свързани с правото на защита на жалбоподателя, засегнато от АНО с допуснатите пропуски по отношение задължителното съдържание на АУАН и НП, са достатъчни да обосноват извода, че обжалваното НП следва да бъде отменено на формално основание, без съдът да излага доводи по същество на спора. Пороците затрудняват и съда в извършване на преценката по същество, поради и което съдът не дължи такова.

Предвид изхода на спора съдът намира, че искането на представителя на наказващия орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде оставено без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН, Софийски районен съд, НО, 105 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление 695938-F692611 от 17.03.2023 г., издадено от началника на Отдел "Оперативни дейности" София в ЦУ, с което на „П. М.“ ООД, ЕИК ***, представлявано от А.Т.П., адрес: ****, за нарушение на чл. 27, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 на МФ , е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 4 000 (четири хиляди) лева, на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

ОСТАВЯ без уважение искането на процесуалният представител на наказващия орган за присъждане на разноки за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София, на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____